

بررسی خصوصیات هیدرولیکی پارامترهای پرش در مقاطع واگرا

مرتضی بختیاری¹، سید محمود کاشفی پور²

1- دانشجوی کارشناسی ارشد سازه های آبی دانشگاه شهید چمران اهواز

2- دانشیار دانشکده مهندسی علوم آب دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه

یکی از روش های کاهش هزینه احداث حوضچه های آرامش از نوع پرش هیدرولیکی، تغییر شکل مقطع و پلان حوضچه در جهت هم آهنگی با مقاطع بالادست و پایین دست، بدون استفاده از سازه های تبدیل می باشد. از طرفی، هرگونه تغییر در هندسه حوضچه، شرایط ایجاد جهش و خصوصیات هیدرولیکی آن را تحت تاثیر قرار می دهد [1]. هدف از این مطالعه، آنالیز خصوصیات پرش هیدرولیکی در کانال با مقطع واگرایی تدریجی می باشد. مشاهدات جریان فوق بحرانی در کانال واگرایی تدریجی نشان می دهد که خطوط جریان تقریباً شعاعی بوده و جهشی که تشکیل می شود بخشی از جهش هیدرولیکی دایره ای است. در این تحقیق خصوصیات هیدرولیکی پارامترهای پرش در مقاطع واگرا در کانال مستطیلی مورد بررسی قرار گرفته است، که به نوعی مرتبط با ایجاد حوضچه های آرامش از نوع پرش هیدرولیکی می باشد. بدین منظور، با تعمیم مبانی تئوری جهش هیدرولیکی در کانال های مستطیلی، روابط تئوری برای نسبت عمق ثانویه و افت نسبی انرژی استخراج و با انجام آزمایش هایی بر روی یک مدل فیزیکی، که برای این منظور طراحی و ساخته شده بود، طول و سایر مشخصات جهش مورد ارزیابی قرار گرفت. آزمایش ها برای 5 زاویه واگرایی (5/5، 15/5، 22/5 و 25 درجه)، به اضافه جهش مستقیم در مقطع مستطیلی، صورت گرفت. نتایج بدست آمده از مقایسه های صورت گرفته بر روی پارامترهای مهم جهش نشان می دهد که در هر زاویه واگرایی نسبت عمق ثانویه، طول جهش کمتر از نسبت عمق ثانویه و طول جهش در مقطع مستطیلی مستقیم می باشد ولی افت نسبی انرژی در مقطع مستطیلی کمتر از افت نسبی انرژی در هر زاویه واگرایی است. هم چنین افزایش زاویه واگرایی موجب کاهش نسبت عمق ثانویه، طول پرش و افزایش افت نسبی انرژی در مقایسه با کانال مستطیلی مستقیم می شود.

واژه های کلیدی: پرش هیدرولیکی، مقاطع واگرا، حوضچه آرامش

مقدمه

معمولاً در انتهای سازه هایی مانند سرریز سدها، تنداب ها، آبشارها و دریچه ها، به دلیل سرعت زیاد جریان، نیاز به سازه ای برای استهلاک انرژی جریان و کاهش سرعت آن به منظور جلوگیری از فرسایش و حفاظت از تاسیسات پایین دست می باشد. یکی از رایج ترین سازه های مستهلک کننده انرژی حوضچه های آرامش از نوع پرش هیدرولیکی می باشند که در آنها با شکل گیری جهش هیدرولیکی و عبور جریان از رژیم فوق بحرانی به زیر بحرانی، انرژی جریان مستهلک می شود. به دلیل گستردگی کاربرد حوضچه های آرامش با مقطع مستطیلی، تحقیقات زیادی در مورد این گونه مقاطع صورت گرفته است ولی در مورد انواع دیگر مقاطع که استفاده از آنها در بعضی مواقع الزامی و یا مقرون به صرفه است، اطلاعات کمی موجود می باشد. حوضچه های آرامش واگرا با مقطع مستطیلی یک نوع از حوضچه های آرامش می باشد که به دلیل عدم نیاز به استفاده از سازه تبدیل در ابتدا و انتهای آنها، در صورتی که از نظر نسبت عمق ثانویه، طول جهش و افت نسبی انرژی، قابل رقابت با حوضچه های کلاسیک (معمولی) باشند، جایگزینی مناسبی برای این گونه حوضچه ها خواهند بود. در مورد حوضچه های آرامش مستقیم با مقطع دوزنقه ای و نیز حوضچه های آرامش واگرا با مقطع مستطیلی، تحقیقاتی صورت گرفته و نکات مورد نیاز در طراحی آنها ارائه گردیده است که به برخی از آنها در ادامه اشاره می شود. بوزی و هسینگ، تاثیر شیب جانبی را بر طول پرش در حوضچه های دوزنقه ای بررسی کردند. در این پژوهش با استفاده از نتایج بدست آمده از آزمایش هایی که بر روی یک مدل آزمایشگاهی با شیب های جانبی $1(V): 0/5(H)$ تا $1(V): 2(H)$ صورت گرفت، مشخص شد که کاهش شیب جانبی باعث افزایش طول جهش نسبت به جهش کلاسیک می شود. دیکسین، رابطه ای تئوری برای نسبت عمق ثانویه در کانال دوزنقه ای ارائه کرد. نتایج این پژوهش نشان داد که با کاهش شیب جانبی، نسبت عمق ثانویه در مقطع دوزنقه ای در مقایسه با مقطع مستطیلی کاهش می یابد [5]. ماسی، رابطه تئوری برای نسبت عمق ثانویه در مقطع دوزنقه ای ارائه کرد و همچنین کار خود را به صورت نموداری که با داشتن مقادیر دبی، عمق اولیه، عرض کف و شیب جانبی، می توان نسبت عمق ثانویه را برآورد کرد، ارائه نمود [2]. وانوسچک و هگر، ضمن ارائه رابطه تئوری مبتنی بر رابطه پیوستگی و مومنتم برای نسبت عمق ثانویه در مقاطع دوزنقه ای، خصوصیات جهش هیدرولیکی در این گونه مقاطع را به صورت آزمایشگاهی مورد بررسی قرار دادند. از مهم ترین نتایج بدست آمده